

NAAR 2.0-VERSIE

concept 'running mate' en liet het ondervoorzitterschap in de statuten opnemen. Niet toevallig is haar ondervoorzitter Wouter Van Besien een belangrijke kanshebber om de fakkel over te nemen. Bij de liberalen kwam Verhofstadt zaterdag aanzetten

met verkiezingen 'per drie'. Een mooie manier om jong en oud te koppelen, ja, maar ook om kroonprins Mathias De Clercq in de partijtop te krijgen. Zijn ze niet slim, die oude rotten?
Peter De Lobel en Isabel Albers

Marino Keulen met wie en tegen wie?

Sinds Verhofstadt zaterdag aankondigde dat hem drie liberalen – een voorzitter met twee ondervoorzitters – mogen opvolgen in plaats van één, is een pokerspelspel aan de gang. Iedereen polst interessante kandidaten om team te vormen, zonder al te veel in zijn of haar kaarten te laten kijken. Tot nog toe steken twee kandidaat-voorzitters hun neus aan het venster: Marino Keulen en Rik Daems. De vraag is met wie ze zullen samengaan.

Binnen een trio maken mensen die nog te jong zijn om het volle gewicht van het voorzitterschap te dragen, meteen meer kans. Annick De Ridder wordt druk gesolliciteerd als running mate. Maar iedereen kijkt toch vooral uit naar wat de eerste Gentse schepen Mathias De Clercq gaat doen. Volgens verschillende aanwezigen heeft De Clercq op de tweedaagse bijeenkomst in Oostende geen enkele keer het woord genomen. Gaat

Keulen met De Clercq scheep of kiest – onwaarschijnlijker – De Clercq toch meteen voor de nummer één-positie? In elk geval zou een team Keulen-De Clercq een onvermijdelijk Verhofstadt-etiket hebben. Misschien was het 'team-voorstel' van Verhofstadt nog wel de beste manier om de verkiezing een beetje in zijn richting te sturen.

Voor Rik Daems is een team vormen immers moeilijker. Verhofstadt heeft hem zaterdag een pad in de korf gelegd door hem twee keer expliciet te vernoemen bij de oude generatie die nu plaats moet maken. Wie wil toch met hem in zee?

Vincent Van Quickenborne overweegt volgens insiders ook een gooi naar het voorzitterschap. Hij past voor een rol als ondervoorzitter. En ten slotte is het de vraag of de nieuwe garde met Alexander De Croo en Lorin Parys zijn wagonnetje aan een kandidaat hangt, of het er dan toch zelf op waagt.

Ideologie is niet het probleem, wel de toepassing ervan

Het was Mathias De Clercq die nog voor de verkiezingen verkregen had dat de partij dit najaar haar ideologie zou gaan vernieuwen. Daar is Open VLD zaterdag niet op doorgeslagen. De analyse luidt dat niet de ideologie de oorzaak van de opeenvolgende verkiezingsnederlagen van Open VLD is, maar wel de ongelooftwaardigheid. Het probleem is hoe Open VLD de liberale ideologie toepast, niet de liberale ideologie zelf.

De toekomstige voorzitter moet een grootscheeps 'Toekomstcongres' in mei 2010 voorbereiden, waar de partij haar ideologie op de huidige problemen van de samenleving zal toepassen.

Open VLD wil daar antwoorden formuleren op grote vraagstukken als het herstel van de rechtstaat, de arbeidsmarkt, de economie, de pensioenen, de armoede, het buitenlandse beleid, ethische kwesties en het kiesstelsel.

'En er moet een breuk komen, het moet om meer gaan dan om kleine ideetjes of

holle slogans', klinkt het resoluut.

Maar eerst krijgt de nieuwe man/vrouw nog een paar moeilijke klippen te omzeilen. De partij heeft afgesproken niet uit de regering te stappen over de begroting. Maar als er geen of onvoldoende fundamentele hervormingen uit de bus komen, blijft het ongenoegen aan de basis broeien. Guy Vanhengel moet de aarts-moeilijke klus klaren om Open VLD op begroting toch enige geloofwaardigheid te geven.

Ook de gesprekken over de staats-hervorming en de houding die Open VLD daarin moet aannemen, worden voor de nieuwe voorzitter een inwijding in de achterkamerrituëlen van de Belgische politiek. Of toch niet, want Guy Verhofstadt heeft al aangeboden dat hij die gesprekken op zich wil nemen (*DS*, 28 september). Dat Verhofstadt zich nergens meer mee gaat bemoeien, zullen we dus wellicht in het tijdperk-nà-Verhofstadt ook met een zware korrel zout moeten nemen.

Guy Verhofstadt. © pp

Toch maar 72 miljoen besparen in onderwijs

Niet 117 maar 72 miljoen euro besparen in Onderwijs: dat is het besluit van een 'discussie' onder Vlaamse ministers.

VAN ONZE REDACTEUR

GUY TEGENBOS

BRUSSEL | Wie het nieuws over de Vlaamse besparingen nauwlettend volgt, fronde gisteren de wenkbrauwen. Uit de Vlaamse begrotingstabellen bleek plots dat Onderwijs 117 miljoen euro moet besparen in 2010. Tot dan was sprake van 67 of 72 miljoen. De kabinetstelefoons stonden roodgloeiend. Kort nadien was 'de discussie zonder ruzie' uitgeklaard. Het effectief te besparen bedrag is 72 miljoen euro. Eerder was 67 miljoen overeengekomen; daar is eind vorige week nog 5 miljoen bijgekomen, maar daar blijft het bij.

De 45 miljoen die het bedrag deed opklommen tot 117 miljoen was een 'boekhoudprobleem'. In het eerste begrotingsontwerp – waaruit 1,5 miljard moest geschrapt worden – was 100 miljoen voorzien als indexprovisie: geld voor de aanpassing van de salarissen als er eind 2010 een indexsprong zou zijn. Intussen is de inflatie zo vertraagd dat die er wellicht in 2010 niet meer komt; dus kon die 100 miljoen geschrapt worden.

45 miljoen daarvan stond in de onderwijsbegroting. Begrotingsminister Muyters zette dat bedrag dus als besparing in de tabellen voor onderwijs. Maar onderwijsminister Smet had dat niet graag want dan leek het of hij nog meer besparingen 'had moeten slikken'. Dat is uitgeklaard. Het blijft 72 miljoen 'effectief te besparen' in 2010. Een mededeling van Smet spreekt van 'het foutief voorstellen van niet-uitgaven als besparingen'. De oppositie zal dankbaar gebruik maken van dat zinnetje om de regering de komende dagen nog wat te jennen.

Geen geld voor centraal loonakkoord na 2010

De sociale partners moeten niet hopen dat de federale regering geld heeft om hun loonoverleg nog te 'smeren'.

VAN ONZE REDACTEUR

GUY TEGENBOS

BRUSSEL | Terwijl werkgroepen hard rekenden over mogelijke besparingen en meerinkomsten, ter voorbereiding van het kernkabinet over de federale begroting van vanochtend, gaf premier Herman Van Rompuy een waarschuwing aan de sociale partners. In een toespraak op het VBO zei de CD&V'er dat de regering in het verleden meermaals geld gaf om het overleg tussen de sociale partners te vergemakkelijken. Dat gebeurde voor het Generatiepact in 2005 en voor het interprofessioneel of centraal loonakkoord 2009-2010. Meestal gaf ze dan lastenverlagingen die voor de werkgevers de loonsver-

hogingen compenseerden die de vakbonden eisten.

Voor het centraal akkoord voor na 2010 moeten ze daar niet op hopen, zei Van Rompuy: 'De kostenmatiging zal op een andere manier moeten gebeuren'. Hij zei ook dat de relancemaatregelen uitdoven als de crisis verdwijnt: 'Misschien kunnen er sommige tijdelijk verlengd worden, maar dat is niet vanzelfsprekend.'

De premier verdedigde het federaal regeringsbeleid. Hij zei dat België helemaal niet traag saaneert maar zelfs sneller dan de burens. Nederland doet volgens hem zijn eerste inspanning in 2011; federaal België start in 2010. Hij probeerde ook de 'zwaarlijvigheid' van de overheid in ons land

te relativeren. Hij neemt de overheidsconsumptie en niet het aantal ambtenaren als norm.

In 1998 bedroeg de overheidsconsumptie in België 21 procent van het bbp; dat was meer dan in Duitsland (18), evenveel als in Nederland en minder dan in Frankrijk (23). Vandaag is dat 23 procent in België, 5 procent meer dan in Duitsland, minder dan in Nederland waar het cijfer sterker steeg en evenveel als in Frankrijk. De politieke technocraten die het kernkabinet van vanochtend over de begroting voorbereidden, concentreerden zich op 3 punten: bijkomende inkomsten uit 'eco-fiscaliteit en vermogen'; inkomsten uit de nucleaire en de bankensector; de uitgaven van de sociale zekerheid. Maar in die laatste groep wordt niet gesproken over de gezondheidszorg.

Nu zaterdag gratis bij De Standaard

GRATIS litho van Michiel Hendryckx 3/10

DE SCHERPSTE FOTOGRAFIE IN DE STANDAARD

www.standaard.be/fotografie

dS De Standaard
overantwoord interessant